

ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΙΚΑ

Επικεφαλής ψηφοδελτίου «Ανυπότακτη Πόλη - Αντικαπιταλιστική Παρέμβαση στις γειτονιές Αγ. Αναργύρων - Καματερού»

Βαδίζουμε «άλλο δρόμο»... ανυπόταχτο, αντικαπιταλιστικό Συνέντευξη στο ΠΡΙΝ, 19.4.2014

Μέσα από ποιες διεργασίες προέκυψε η «Ανυπότακτη Πόλη»;

Είμαστε εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι, φοιτητές και νέοι άνθρωποι που συμμετέχουμε στους αγώνες του σήμερα ενάντια στην επίθεση κυβέρνησης, ΕΕ, ΔΝΤ και κεφαλαίου. Αγωνιστές, που συμμετέχουν ενεργά στο ευρύτερο λαϊκό και εργατικό κίνημα, στα πρωτοβάθμια σωματεία. Αγωνιστές απ' το ανυπόταχτο φοιτητικό κίνημα και τον μαχόμενο κόσμο της εκπαίδευσης. Αγωνιστές με ενεργό συμμετοχή στα μέτωπα και τις μάχες κόντρα στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τον φασισμό. Αγωνιστές που συμμετέχουμε ενεργά σε όποιο «μικρό» ή «μεγάλο» ζήτημα προκύπτει στην γειτονιά μας.

Οι δημοτικές εκλογές του Μαΐου γίνονται εν μέσω μιας σφοδρής κρίσης του συστήματος, που για να την ξεπεράσει επιτίθεται με άγριο τρόπο στους εργαζόμενους στερώντας τους βασικά δικαιώματα, που είχαν κατακτηθεί με αίμα. Επιτίθεται στο δικαίωμα στην εργασία και τα εργατικά δικαιώματα, διαλύει τη δημόσια υγεία, παιδεία και πρόνοια, ιδιωτικοποιεί και εμπορευματοποιεί κάθε κοινωνικό αγαθό, εντείνει τη φοροληστεία των λαϊκών στρωμάτων και προωθεί την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση ένας σημαντικός αριθμός αγωνιστών που συναντηθήκαμε στους αγώνες στη πόλης μας, πήραμε την πρωτοβουλία για την δημιουργία της «Ανυπότακτης Πόλης» προκειμένου να συμβάλουμε περαιτέρω στην οργάνωση των αγώνων σε ένα δρόμο έξω από διαχειριστικές λογικές.

Τι και ποιους θέλει να εκφράσει η «Ανυπότακτη Πόλη»;

Εκείνους που καταλαβαίνουν πως δεν αρκούν μόνον οι επιμέρους αγώνες, αλλά χρειάζεται να συνδέονται και με τους γενικότερους αγώνες της εργατικής τάξης, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά για να είναι αποτελεσματικοί για την κοινωνική πλειοψηφία.

Θα πρέπει λοιπόν να κινούνται σε μάχην αριστερή αντικαπιταλιστική πολιτική κατεύθυνση στα ζητήματα της εργασίας, του ελεύθερου χώρου και του περιβάλλοντος.

Να έχουν αντιδιαχειριστική λογική βάζοντας μπροστά τα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα έξω από τα όρια που θέτει το τοπικό κράτος του δήμου ιδιαίτερα κάτω από το αντιδραστικό πλαίσιο των αναδιαρθρώσεων του Καλλικράτη.

Να οργανώνουν το λαό αναδεικνύοντας τη πραγματική δημοκρατία του κινήματος μέσα από τη δημιουργία θεσμών αυτοοργάνωσης και εργατικής αλληλεγγύης.

Υπάρχει σήμερα «άλλος δρόμος» για τις λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα;

Θεωρούμε ότι υπάρχει σήμερα δρόμος. Έξω από τη σημερινή κοινωνική βαρβαρότητα για να μπορέσει να ανασάνει η κοινωνική πλειοψηφία. Κι αυτός ο δρόμος, που είναι αναγκαίος, ανοίγεται μόνο με την οργανωμένη αντίδραση της ίδιας της κοινωνίας, με ολοκληρωτική σύγκρουση με τη μνημονιακή

κυβέρνηση, την ΕΕ και το ευρώ, αλλά και με όσες δυνάμεις στηρίζουν αυτή την πολιτική. Στο δρόμο του δημόσιου και κοινωνικού ελέγχου των βασικών κοινωνικών αγαθών, της διαγραφής του χρέους της χώρας, αλλά και του χρέους των φτωχών και ανέργων, της μόνιμης σταθερής αξιοπρεπούς εργασίας για όλους. Σ' αυτόν τον δρόμο και σε επίπεδο δήμου, αντιστοιχεί η αναγκαιότητα για μια αριστερά των αγώνων και της ανατροπής.

Μια δημοτική αρχή μπορεί να υλοποιήσει ένα φιλολαϊκό πρόγραμμα;

Η πραγματικότητα που ζούμε αποδεικνύει ότι καμιά διαχείριση μέσα στα πλαίσια των καλλικρατικών δήμων, όσο καλών προθέσεων και να είναι, δεν μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Η άποψη ότι αν η Αριστερά διαχειριστεί δήμους θα μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα των κατοίκων είναι αυταπάτη. Όπου η Αριστερά έχει αναλάβει το ρόλο του διαχειριστή αυτής της κατάστασης το μόνο που έχει καταφέρει είναι να συνδέσει το όνομά της με την αθλιότητα της καθημερινότητας των εργαζομένων.

Ούτε φυσικά είναι θέμα κάποιων «ικανών και άξιων προσώπων». Εμείς δεν πιστεύουμε σε αναθέσεις και σωτήρες και «προικισμένους» παράγοντες, δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να αναθέτουμε τα προβλήματά μας σε κάποιους ειδικούς για να τα λύνουν.

Έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη της μαζικής ενωμένης πάλης του λαού και της αποτελεσματικότητας του. Αυτοί οι δήμοι, κάτω από την σιδερένια φτέρνα των πολιτικών της ΕΕ και του Καλλικράτη, δεν διαχειρίζονται, μόνον ανατρέπονται με την οργανωμένη και ενωμένη αντίσταση της κοινωνίας στους μικρούς και μεγάλους αγώνες.